პროლეტარებო, ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

კომუნისტი

საქ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის, თბილისის კომიტეტისა და საქ. სსრ მშრომელთა დეპუტატების საბჭოების ორგანო

КОМУНИСТИ ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО и ТБИЛИССКОГО КОМИТЕТОВ КП (б) ГРУЗИИ и СОВЕТОВ ДЕПУТАТОВ ТРУДЯЩИХСЯ ГРУЗИНСКОЙ ССР

პარასკევი 15 აგვისტო 1941 წ. № 192 (6197) ფასი 15 კაპ.

მთელი სამეურნეო აპარატი გადავიყვანოთ სამხედრო რელსებზე!

ომების ისტორიას არ ახსოვს თავისი გიგანტური მასშტაბით ისეთი ბრძოლები, როგორიც კაცობრიობის მოსისხლე მტერთან — გერმანიის ფაშიზმთან საბჭოთა ხალხის წმინდათა-წმინდა სამამულო ომის ველზე სწარმოებს.

ერთმანეთს დაეჯახა ორი უდიდესი არმია: წითელი არმია — სსრ კავშირის ხალხთა თავისუფლებისა და ღირსების დამცველი, და გერმანელ ფაშისტთა — სიკვდილის მთესველთა, მონობის მატარებელთა შავი ურდოები. ორივე მხრიდან ბრძოლაში მოხაწილეობას იღებენ ათასობით და ათასობით თვითმფრინავები, ტანკები, ქვემეხები.

მამაცმა წითელმა არმიამ, რომელიც მტერს ბმირულ წინააღმდეგობას უწევს, ომის 6 კვირის განმავლობაში ჰიტლერის უანალერო არმიას უდიდესი ზარალი მიაყენა. მილიონნახევარზე მეტი მოკლული, დაჭრილი და ტყვედ წამოყვანილი, 6 ათასზე მეტი მოსპობილი თვითმფრინავი, 6 ათასზე მეტი მოსპობილი ტანკი, 8 ათასზე მეტი მოსპობილი ქვემეხი — ასეთია გერმანიის ნაკები „უძლეველი" არმიის ზარალი.

ვერაგ და თავით ფეხებამდე შეიარაღებულ ბტერთან სასტიკმა ომმა ბუნებრივად გამოიწვია მსხვერპლი ჩვენი მხრითაც. სამშობლოსათვის, მისი ღირსებისა და თავისუფლებისათვის თვითეული დაუფუძულის ადგილას მზად არიან დაგდგენ ათობით საბჭოთა პატრიოტები. თვითეული დაკარგული ტანკის, თვითმფრინავის, ქვემეხის ნაცვლად საბჭოთა პატრიოტები ჰქმნიან ახალ-ახალ საბრძოლო ნაწილებს.

ეჭვი არ უნდა შეგვეპაროს იმაში, რომ პრესისმსახურნი ჰიტლერიზმი მთელ ძალებს გამოსწვავს ვერმანიის ხალხს და ვასალური ქვეყნების ხალხებს და ასასკოლოზე გამოაყენებენ. ახალ ურდოებს, გამოაყენებს ტექნიკას, რომელიც მას ჯერ კიდევ მოეპოვება. ახლა უფრო მეტად, ვიდრე ოდესმე, გადაწწყვეტი იქნებიან ადამიანთა და ეკონომიური რეზერვები, რომლებიც ჰიტლერის გერმანიას უთაოდება და ჩვენში კი ულეველია. ახლა ჩვენ უფრო მეტად, ვიდრე ოდესმე, უნდა გამოვიყენოთ ჩვენი რეზერვები, მთელი ჩვენი უპირატესობა ნედლეულისა და ტექნიკის მხრივ. ათასობით ახალი თვითმფრინავები და ტანკები, ათასობით ახალი ქვემეხები, ასობით ასობითი და მილიონობით ჯურგები, ყუმბარები, ნაღმები, ვაზნები, შაშხანები მზადდება და უნდა დამზადდეს ფრონტისათვის ფრონტი არმიის შეკვნის, ხალხური ლაშქრის, წითელი პარტიზანების შესაიარაღებლად.

ამიტომ ისევე, როგორც ამკამად სამხედრო მეთაურებს მოეთხოვებათ მაღალი სამხედრო ოსტატობა მტერთან ბრძოლაში, — წარმოების სამეურნეო აპარატის მეთაურებს მოეთხოვებათ საწარმოო სიმძლავრეთა მანეგრირების დიდი ოსტატობა, იმის უნარი, რომ გამოსწურონ ტექნიკას ყველაფერი, რისი მოცემაც შეუძლია, მოეთხოვებათ დიდი მობილურობა და ოპერატიულობა მთავრობის დავალებათა შესრულების საქმეში.

ასობით და ათასობით ქარხნები მუშობენ თავდაცვისათვის. ფრონტის საჭიროებათა მომსახურებაზე უნდა გადავიყვანოთ **ყველა** საწარმო. **მთელი** სამეურნეო აპარატის მუშობა უნდა გარდაექმნათ ომის საჭიროებათა შესაბამისად. სახალხო კომისარიატებს, მთავარ სამმართველოს, ქარხნის აპარატი თავს უნდა გრძნობდეს ჩვენი სახელმწიფოს სამხედრო აპარატის ნაწილად.

სამოქალაქო ომის წლებში ვლადიმერ ილიას-ძე მოითხოვდა: „ყველა დაწესებულების მთელი მუშაობა უნდა შეეფუგოთ ომს და გარდაექმნათ იგი სამხედრო ყაიდაზე!" ლენინი მოითხოვდა: **„შეკვამეროთ** საბჭოთა მუშაობის არასამხედრო, ანუ, უფრო სწორად, არა უშუალოდ სამხედრო, მთელი რიგი დარგები და დაწესებულებანი..." ის, რაც აუცილებელად საჭირო არ არის ომისათვის, შეიძლება გადავდოთ და გადადებულ უნდა იქნას როგორც წარმოებაში, ისე დაწესებულებათა საქმიანობაშიც.

სამეურნეო აპარატში მუდამ სახიანო იყო ბტატების სიკბრე, მით უმეტეს სახიანია იგი ახლა. შესაძლო რაოდენობამდე შემცირებული, მაგრამ სამაგალითო ფრონტებზე ბრძოლა, ფრონტზე ყანაურობა არმიას უდიდესი ზარალი მიაყენა. მილიონნახევარზე მეტი მოკლული, დაჭრილი და ტყვედ წამოყვანილი, 6 ათასზე მეტი მოსპობილი თვითმფრინავი, 6 ათასზე მეტი მოსპობილი ტანკი, 8 ათასზე მეტი მოსპობილი ქვემეხი — ასეთია გერმანიის ნაკები „უძლეველი" არმიის ზარალი.

ვერაგ და თავით ფეხებამდე შეიარაღებულ ბტერთან სასტიკმა ომმა ბუნებრივად გამოიწვია მსხვერპლი ჩვენი მხრითაც. სამშობლოსათვის, მისი ღირსებისა და თავისუფლებისათვის თვითეული დაუფუძულის ადგილას მზად არიან დაგდგენ ათობით საბჭოთა პატრიოტები. თვითეული დაკარგული ტანკის, თვითმფრინავის, ქვემეხის ნაცვლად საბჭოთა პატრიოტები ჰქმნიან ახალ-ახალ საბრძოლო ნაწილებს.

ეჭვი არ უნდა შეგვეპაროს იმაში, **რომ** პრესისმსახურნი ჰიტლერიზმი მთელ ძალებს გამოსწვავს ვერმანიის ხალხს და ვასალური ქვეყნების ხალხებს და ასასკოლოზე გამოაყენებენ. ახალ ურდოებს, გამოაყენებს ტექნიკას, რომელიც მას ჯერ კიდევ მოეპოვება. ახლა უფრო მეტად, ვიდრე ოდესმე, გადაწწყვეტი იქნებიან ადამიანთა და ეკონომიური რეზერვები, რომლებიც ჰიტლერის **გერმანიას** უთაოდება და ჩვენში კი ულეველია. ახლა ჩვენ უფრო მეტად, ვიდრე ოდესმე, **უნდა** გამოვიყენოთ ჩვენი რეზერვები, მთელი ჩვენი უპირატესობა ნედლეულისა და ტექნიკის მხრივ. ათასობით ახალი თვითმფრინავები და ტანკები, ათასობით ახალი ქვემეხები, ასობით ასობითი და მილიონობით ჯურგები, ყუმბარები, ნაღმები, ვაზნები, შაშხანები მზადდება და უნდა დამზადდეს ფრონტისათვის ფრონტი არმიის შეკვნის, ხალხური ლაშქრის, წითელი პარტიზანების შესაიარაღებლად.

ამიტომ ისევე, როგორც ამკამად სამხედრო მეთაურებს მოეთხოვებათ მაღალი სამხედრო ოსტატობა მტერთან ბრძოლაში, — წარმოების სამეურნეო აპარატის მეთაურებს მოეთხოვებათ საწარმოო სიმძლავრეთა მანეგრირების დიდი ოსტატობა, იმის უნარი, რომ გამოსწურონ ტექნიკას ყველაფერი, რისი მოცემაც შეუძლია, მოეთხოვებათ დიდი მობილურობა და ოპერატიულობა მთავრობის დავალებათა შესრულების საქმეში.

ასობით და ათასობით ქარხნები მუშობენ თავდაცვისათვის. ფრონტის საჭიროებათა მომსახურებაზე უნდა გადავიყვანოთ **ყველა** საწარმო. **მთელი** სამეურნეო აპარატის მუშაობა უნდა გარდაექმნათ ომის საჭიროებათა შესაბამისად. სახალხო კომისარიატებს, მთავარ სამმართველოს, ქარხნის აპარატი თავს უნდა გრძნობდეს ჩვენი სახელმწიფოს სამხედრო აპარატის ნაწილად.

„ჩვენ უნდა განვამტკიცოთ წითელი არმიის ზურგი, და ამ საქმის ინტერესებს დავუმორჩილოთ მთელი ჩვენი მუშაობა, უნდა უზრუველყოთ ყველა საწარმოს გაძლიერებული მუშაობა, მეტი შაშხანა, ტყვიამფრქვევი, ქვემეხის, ვაზნის, ჯურგის, თვითმფრინავის ნაწილი, ტანკი, ...

ამ დღეებში ...

13 აგვისტოს ...

...

...

სამამულო ომის ფრონტებზე

მაიორი მ. გ. კიკნაძე

მაიორი მიხეილ გრიგოლის-ძე კიკნაძე დაიბადა 1905 წელს სოფ. ხარაგოულში (ორჯონიკიძის რაიონი). ცხრამეტი წლისა შეიყარა ამიერ-კავკასიის ქვეითს სკოლაში. სწავლა წარჩინებით დამთავრა და მას შემდეგ გატაცებითა და

მთელი ენერგიით მუშაობს სახელოვანი წითელი არმიის ნაწილებში.

მამაცი მებრძოლის მშობლიური სოფელში დიდი სიხარულით შეხვედნენ მიხეილის დაჯილდოების ამბავს. განსაკუთრებით ამაყობს ამით მოხუცი დედ-მამა — ალექსანდრა და გრიგორი. მათ უსაზღვროდ უხარიათ, რომ აღზარდეს სოციალისტური სამშობლოს ერთგული შვილი, რომელმაც თავი ისახელა ფაშისტების წინააღმდეგ ბრძოლაში.

— ჩემს ვაჟს, ალბათ, ბევრი სამუშაო აქვს, — ამბობს მიხეილ კიკნაძის მამა, — მაგრამ დედ-მამასა და მშობლიურ სოფელს მაინც არ ივიწყებს. გასული წლის ნოემბერში ჩამოვიდა და დიდად გაახარა ჩვენი გული. დარწმუნებული ვარ, რომ მაღალ ჯილდოს კიდევ ახალი სასახელო საქმეებით გაამართლებს.

— ჩემს შვილს უსაზღვროდ უყვარს თავისი პატარა ეზო ნუგზარი, — სთქვა მიხეილის დედამ. — 28 ივლისს ნუგზარს 4 წელი შეუსრულდა. ეს ამბავიც ყი არ გამორჩა ფრონტზე მყოფ მამას და ფული გამოგვიგზავნა, საჩუქარი უყიდეთო. მიხეილის გარდა წითელ არმიაში კიდევ ჩემი ორი ვაჟია — წითელარმეელი გიორგი და საზენიტო არტილერიის ლეიტენანტი გრიგოლი. იმედი მაქვს, რომ ისინიც არ ჩამორჩებიან ძმას და თავს ისახელებენ ბრძოლაში.

სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის ბრძანებულებით მოსკოვზე მტრის ავიაციის თავდასხმების მოგერიებაში მამაცობისა და ოსტატობის გამოჩენისათვის მაიორი მ. გ. კიკნაძე დაჯილდოებულია წითელი გარსკვლავის ორდენით.

სასახელო შვილს მაიორ კიკნაძეს დედ-მამამ ასეთი დეპეშა გაუგზავნა:

„საყვარელო შვილო! გავიგეთ შენი დაჯილდოების ამბავი. გლოლიავთ. კიდევ უფრო მაგრად დასცხე ვერაგ მტერს. იბრძოლე სისხლის უანასკნელ წვეთამდე სამშობლოსათვის, სტალინისათვის!“

დ. ბაბრიაძე

მურინავი შ. ჭანგურია

პატარა ოთახში მიმდინარეობდა № საავიაციო პოლკის პარტბიუროს სხდომა. იხილავდნენ პარტიაში მიღების საკითხს. პირველად განიხილეს მფრინავის სერჟანტ ჭანტურიას განცხადება.

ამხ. შოთა ჭანტურიამ საქმით, სოციალისტური სამშობლოსათვის გმირული ბრძოლით დამტკიცა თავისი უსაზღვრო ერთგულება ლენინ-სტალინის პარტიისადმი, კომუნიზმის საქმისადმი.

პირველი სპრძოლო ფრენის დროს ამხ. ჭანტურიას მანქანა მტერმა დაუზიანა. ბრძოლა უთანასწორო იყო, მაგრამ უშიშარი მფრინავი იბრძოდა უკანასკნელ შესაძლებლობამდე. მანქანას ცეცხლი მოედო. ცეცხლს ალი ამხ. ჭანტურიასაც მისწვდა. მაშინ იგი მანქანადან გადმოტანა, პარაშუტით დაეშვა მტრის ზურგზე; ორი დღის განმავლობაში მიიკვლევდა გზას თავისი აფორიაქმისაკენ.

დაბრუნდა. ახალი მანქანით ისევ უშიშრად გაფრინდა ბრძოლაში.

ამხ. შოთა ჭანტურია მიღებულ იქნა საკ. კ. პ. (ბ) წევრობის კანდიდატად.

პარტიზანთ მათე კვინტარაძის ნაამბობი

— დასავლეთ ბელორუსიის პ-ს ოლქში ფაშისტ ავაზაკთა არმიის ყაჩაღურად შემოჭრის შემდეგ რამდენიმე სხვა ამხანაგთან ერთად მტრის ზურგში აღმოვჩნდი. საკუთარი თვალით ვხედავდი, თუ როგორ არბევდნენ ფაშისტი ავაზაკები ჩვენს კოლმეურნეობებს, სოფლის საბჭოებს, დაწესებულებებს, კოოპერატიულ დუქნებს, მაღაზიებს, როგორ აუპატიურებდნენ ქალებს, პატარა გოგონებსაც კი, ხოლო პირუტყვული ერნის მოყვლის შემდეგ ჯგუფ-ჯგუფად როგორ ხვრეტდნენ მათ, როგორი ვერაგობით ესროდნენ თვითმფრინავებიდან ფაშისტი სვავები ბავშვებს, მოხუცებს, მთელ მოსახლეობას.

ჩვენი სოფლები და ქალაქები ფაშისტ ყაჩაღებს დაცარიელებული დახვდათ. ჯერ კიდევ რამდენიმე დღით ადრე, ვიდრე იქ მტერი შემოიჭრებოდა, სოფლებიდან და ქალაქებიდან გამოეტანეთ მთელი სიმდიდრე, გამოვიტანეთ მთელი საქონელი. არცერთი კოლგრამი პური, არცერთი ლიტრი ბენზინი ან ნავთი, არაფერი ხეირიანი და გამოსადეგი არ დაგვიტოვებია მტრისთვის.

პარტიზანთა ის ჯგუფი, რომელშიაც მე ვიყავი, 24 ივნისიდან ფაშისტების ზურგში იმყოფებოდა. იარაღი კარგი გვქონდა, ადგილმდებარეობას კარგად ვიცნობდით და მტერს მოსვენებას არ ვაძლევდით. ვსაობდით მტრის კავშირგაბმულობას, ეწევოდით ხიდებს, ვსაობდით მტრის სურსათ-სანოვაგეს, ალალებს, ვუსაფრდებოდით და ვანადგურებდით მტრის ცოცხალ ძალას.

8 ივლისს სოფ. ო-ს მახლობლად ტყეში თავმოყრილ პარტიზანებს ამავე სოფლიდან გამობარულმა ქალმა შეგვატყობინა, რომ მათ სოფელში დაბანაკებული იყო ფაშისტთა სამხედრო ნაწილი. ახლა ყველას სძინავსო, გვითხრა მოსულმა, და ჩვენ გადავწყვიტეთ თავს დავსმხდით სოფელს. რამდენიმე ათეული კაცი ვიყავით, შეეკეტინთ სოფელში, მოვხსენით ფაშისტთა ჯარშავები და გავანადგურეთ რამდენიმე სახლში დაბანაკებული. საშინელ სროლაში, რამდენიმე ხნის შემდეგ შემოვეიერთეთ პარტიზანთა მეორე რაზმი და დილის 9 საათისათვის ჩვენ უკვე შეეძლოთ ამ სოფელში დაბანაკებული ფაშისტების ლიკვიდაცია. მობრწყინებულ კარ დაგვიტოვებია. რამდენიმე ასი ჰიტლერელი დავხოცეთ, ხოლო ნაწილი ტყეზე წამოვიყვანეთ და ფარული ბუნკერი ჩვენსკენ გადმოვგზავნეთ. მტერთან შეტაკებისას ხშირად გვიერთდებოდნენ მათი ჯარისკაცები, რომლებიც ჩვენს პარტიზანებს ხშირად დიდ სამსახურს უწევენ.

ჩვენს სოფლებში შემოჭრისას ფაშისტი ავაზაკები დაუნდობლად ხოცავენ ჩვენს აქტივისტებს, მეძახარი ძალლებივით ეძებენ, მათ ისინი. საკუთარი თვალით ვნახე, როგორ გამოეკიდა მოტოციკლზე დადგმული ტყვიამფრქვევით ერთი ფაშისტი გზაში მიმავალ ორ ბავშვს. ორივე მოჰკლა ფაშისტმა

მოტოციკლისტმა, მაგრამ თვითონაც ძალი ჩაამაღლა იგი საბჭოთა ტყვიამ.

ძნელია ყველა ის მხეცობათა გადმოცემა, რასაც სჩადიან ფაშისტები წითელი არმიის მიერ დროებით დაოვებულ სოფლებსა და ქალაქებში. ჩვენი პარტიზანები მათ სამაგიეროს უხდიან, დღედაღამე მოსვენებას არ აძლევენ, დაუნდობლად ანადგურებენ საზიზღარ ჰიტლერელებს.

• • •

ამხ. მათე მელტონის-ძე კვინტარაძე დაიბადა სოფ. სუჭამიასერში (ჩოხატაურის რაიონი) 1906 წელს. საქართველოში საბჭოთა ხელისუფლების დამყარებამდე იგი მუშაობდა თბილისის ერთერთ სტამბაში. 1923 წლიდან იგი მიღებულ იქნა საკ. აღკ/ რიგებში, ხოლო 1931 წლიდან საკ. კ. პ. (ბ) რიგებში.

ამხ. მ. კვინტარაძე, სტამბის ყოფ. მუშა, უკანასკნელ დროს მუშობდა დასავლეთ ბელორუსიის პ-ს ოლქში. ჩვენს ქვეყანაზე გერმანიის ფაშიზმის მუხანათური თავდასხმის შემდეგ იგი ფაშიზმი დამპყრობელების ზურგში დარჩა და პარტიზანად გაიჭრა.

სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის 1941 წლის 6 ავგისტოს ბრძანებულებით გერმანიის ფაშიზმის წინააღმდეგ პარტიზანულ ბრძოლაში სიმამაცისა და ვაჟკაცობის გამოჩენისათვის ამხ. კვინტარაძე დაჯილდოებულია მედალით „საბრძოლო დამსახურებისათვის“.

№ რაიონის პარტიზანული რაზმი. მარჯვენით—რაზმის მეთაური ამხ. პეტროვი —სამოქალაქო ომის მონაწილე და ყოფილი წითელი პარტიზანი.
ფოტო ვ. ტარასევიჩისა (საკადესის ფოტოქრონიკა).

ესკადრონი კაპიტან ფარჯიკიას მეთაურობით

მოსკოვი („კომუნისტის“ საკ. კორ.). „პრავდა“ 11 აგვისტოს თავსებს ვ. ოეჩაროვის კორესპონდენციას მომქმედი არმიიდან. კორესპონდენციაში ლაპარაკია ფაშიზმთან ბრძოლის ფრონტზე მომქმედი ჩვენი ცხენოსნების სახელოვან საქმეებზე.

ეი ბრძოლის ერთერთი ეპიზოდი, რომელიც მოყვანილია „პრავდაში“.

ესკადრონმა კაპიტან ამხ. ფარჯიკიას მეთაურობით მიიღო დავალება დიფარო ჩვენი ნაწილის გადასვლა ახალ მოჯიზე. ცხენოსნებმა სანგრები გათხარეს და მტერს ტყვიამფრქვევისა და თოფის ძლიერი სროლა აუტეხეს. გერმანელთა ჯარში ძალების მეკავეები ერთი ესკადრონის ძნელი იყო. ესკადრონის მეთაურმა ამხ. ფარჯიკიამ დახმარება სთხოვა არტილერიას. როგორც კი იერიშზე გადმოსულ მტერს თავს დაატყდა ჩვენი ჯეგუნები, იგი ჩაწვა და სანგრების ოხრა დაიწყო. სწორედ ამასელოდა ამაცი მეთაური. „ბიჭეო, წინ“, — გასცა ბრძანება ამხ. ფარჯიკიამ და პირველი ეკეთა მტერს. თავის მეთაურს მიაყვნენ მებრძოლები და მტერს ხელჩართული ბრძოლა გაუმართეს. იერიშში სწრაფი და მრისხანე იყო. ცხენოსნები ხიშტებზე აგებდნენ ჰიტლერელ მებრძოლებს, ხმლებით სჩეხავდნენ, კონდახებით სპობდნენ. ოციოდე წუთის განმავლობაში ამხ. ფარჯიკიას ესკადრონმა ამ ბრძოლაში მოსპო ვერმანელთა ერთ ასეულზე მეტი და ტყვედ წამოიყვანა 16 კაცი. ჩვენი ცხენოსნებიდან დაჭრა ექვსი კაცი.

ᲡᲠᲣᲚᲘᲐᲓ-ᲡᲚᲐᲕᲣᲠᲘ ᲛᲘᲯᲘᲜᲒᲘ ᲛᲝᲡᲙᲝᲕᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ

11 აგვისტოს შესდგა სრულიად-სლავური მიტინგის მეორე, უკანასკნელი სხდომა.

სხდომა გახსნა უკრაინელმა მწერალმა, აკადემიკოსმა ალექსანდრე კორნეიჩუკმა.

— „უკვე ორი წელიწადია, — ამბობს იგი,—რაც გერმანელი აყაჩაღები აოხრებენ ჩვენს ძველთაძველ სლავურ მიწა-წყალს, აწგრევენ ქალაქებს, სწვავენ სოფლებს.

ჰიტლერმა გადაწყვიტა მოსპოს თავისუფალი, მშვიდობისმოყვარე სლავური სახელმწიფოები, მონებად აქციოს ისინი და ფაზისკურად გაჟლეტოს. ფაშისტებმა უკვე აწამეს და მოჰკლეს 3 მილიონი პოლონელი. ასიათასობით ჩეხის, სერბიელის, სლოვაკის, კარპატელი უკრაინელის, ხორვატის, ჩერნოგორელის, სლოვენის სისხლი, მარტო ქალაქ ლვოვში 6 ათასი წამებულისა და მოკლულის სისხლი, რუს, უკრაინელ, ბელორუს ხალხთა და დიადი საბჭოთა კავშირის სხვა ხალხთა საუკეთესო შვილების სისხლი, რომელნიც ფაშისტურ არმიასთან ბრძოლაში დაიხოცნენ, ნაწამებ ბავშვთა და ქალთა ზღვა ცრემლი მოგვიწოდებს ჩვენ, სლავებს, გავერთიანდეთ საერთო საძულველი მტრის — ჰიტლერისა და მისი ფაშისტური ურდოების წინააღმდეგ.

თავისუფლებისმოყვარული უკრაინელი ხალხი ერთსულოვნად აღსდგა ფაშიზმის წინააღმდეგ საბრძოლველად. რუსები, უკრაინელები, ბელორუსები მხარდამხარ იბრძვიან დიადი საბჭოთა კავშირის სხვა ხალხებთან ერთად. მათ უკვე განანადგურებელი ლახარი ჩასცეს ჰიტლერის რჩეულ ურდოს და გაიარაწყვეს მითი გერმანიის არმიის უძლეველობის შესახებ. მიწა იწვის ფაშისტური ურდოების ფეხქვეშ. მათ ურტყამენ წითელი არმიის მამაცი ჯარის ნაწილები, მათ ლღედღიან ურტყამენ პარტიზანები, ერთი წუთითაც არ ასვენებენ მტერს.

ყოველ ქოხში, ყოველ სახლში ფიცი დასდეს უკრაინელებმა, რომ უმოკბესია დაიხოცნენ, ვიდრე საბჭოური ჰიტლერის მონები გახდნენ. მტერი მოდიოდა ჩვენი უხვი მოსავლისათვის, მაგრამ უკრაინის დაკაცებულ ტერიტორიაზე მას დახვდა არა იერიშფერი ხორცის ზღვა, არამედ დაფარული ფიწი და ხალხის საშინელი სიძულვილი.

ძმებო ლვოვებო! 43 მილიონიანი უკრაინელი ხალხის სახელით მოგიწოდებთ გაერთიანდეთ წმინდა ომისათვის ჩვენი უბოროტესი მტრის — გერმანიის ფაშიზმისა და მისი ვასალების წინააღმდეგ!

სიკვდილი ფაშიზმს!

სიტყვა ეძლევა პოლონელ მწერალს ვანდა ვასილევსკაიას.

— პოლონელებო! — ამბობს იგი,—ჩვენი მიწა-წყალი მტერმა აოხრა, ფერფლად და ნახშირად აქცია სოფლები, სადაც პოლონელი გლეხი ცხოვრობდა, ნანგრევებად აქცია ქალაქები, სადაც მუშა შრომობდა.

— ჰიტლერს იმედი ჰქონდა, რომ საბჭოთა მიწაზე იგი გაიცლიდა, როგორც ევროპის სხვა ქვეყნებში გაიარა, მაგრამ მოსტყუვდა. აქ ტანკი ტანკს წააწყვა, ჯარი ჯარსა, მთვრალ ფაშისტ დამპყრობთა ბრმა ძალა — წითელი არმიის შეგნებულ, მტკიცე, თავგანწირულ ძალას.

მაგრამ ჩვენ არ შეგვეძლია გულხელდაკიდებულმა ვუცადოთ, სანამ წითელი არმიის გმირობა, სანამ ინგლისელი ხალხის ურყევი ბრძოლა ვანადგურებს მიხაკის-ფერ რიგებს. ბრძოლისათვის მოგვიწოდებენ ვარშავის ნანგრევები, ვასილინი, აოხრებული, ფურნინი მოფერილი პოლონელთა ქვეყანა. ბრძოლისათვის მოგვიწოდებს წამებულთა ძახილი, იმათი ძახილი, ვინც ყოველდღე იღუპებოდა და იღუპება ოკუპანტთა ტერორისაგან. ბრძოლისათვის მოგვიწოდებენ ჩვენი ხალხის დიადი ტრადიციები.

საბჭოთა კავშირის მიწა-წყალზე იქმნება პოლონელთა არმია, რომელიც წითელ არმიასთან მხარდამხარ იბრძოლებს ჩვენი ქვეყნის მტრის წინააღმდეგ, სლავების მტრის, კაცობრობის მტრის წინააღმდეგ.

გერმანელების მიერ დაპყრობილ მიწებზე პოლონელები ბრძოლას აჩაღებენ მტრის ზურგში. ეს ბრძოლა ანკეცად უნდა გაძლიერდეს. მოკუმეთი მუშტები სილუზელი მაღარიელნო! ეარმაველო მელითოსებებო, თქვენი ადგილია მებრძოლთა რიგებში! ლოძელო ფეიქრებო, კრაკოველო მშენებელო მეშუბეო, გაანადგეთ ბრძოლა! გლეხებო! ეკეთეთ მტერს!

ბრძოლეთ მტრის წინააღმდეგ! ააფეთქეთ ხიდები, ჯარს მოსწყვიტეთ ტრანსპორტები, დასწეთ საწყობები, მოსპეთ რკინიგზის, ტელეგრაფისა და ტელეფონის ხაზები! დაე, ყოველი ტყე გახდეს შეიარაღებული ბანაკი, ყოველი სოფელი — ჩასასფრეველი ადგილი, ყოველი სახლი — ციხე-სიმაგრე.

პოლონელებო! ხალხი, რომელმაც ქვეყნიერებას მისცა კოპერნიკი, მიცკევიჩი, შოპენი, კოსტიუშკო, იაროსლავ დობროვსკი, ლოუდვიგ ვარინსკი, ვერ გადაიქცევა მონა ხალხად! განეფინეთ მტერი პოლონეთის მიწა-წყლიდან!

იარაღი აისხით! მოდის, ახლოვდება გამარჯვების ჟამი!

ბელორუსი ხალხის სახელით მუშურავე მისალმების სიტყვით გამოდის ბელორუსიის სახალხო პოეტი იანკა კუპალა და მოუწოდებს მტრის წინააღმდეგ დაუნდობელი ბრძოლისაკენ.

— სხვა სლავურ ქვეყნებსაკით,—ამბობს იგი,—ჩემი სამშობლო ბელორუსიის ნაწილსაც გაწიცავდა ბარბაროს ფაშისტთა ველური შემოსევა.

შვიდიდნიან ქალაქთა ბომბარდირება, მოხუცთა, ბავშვთა და ქალთა მხეცურად ამოჟეტება, სოფლებისა და დაბების გადაწვა— ყოველივე ეს გახიცადა ჩვენმა ხალხმა. მაგრამ ვერავითარმა მხეცობამ ვერ გასტეხა მისი გმირული წინააღმდეგობა თავგზე დამპყრობელებისადმი. ბელორუსი ხალხი საბჭოთა კავშირის სხვა ხალხებთან ერთად არა მარტო იბრძვის წითელი არმიის რიგებში, არამედ შეუერთდებელ და სასტიკ ბრძოლასაც აწარმოებს მტრის წინააღმდეგ მის ზურგში. ათხრეულა სოფლების ელეხები ერთ ნამეცეც პურს, ერთ წვეთ ზეთს ან უტოვებენ მტერს და ტყეში მიდიან, გაბედულად ესხმიან თავს მტერს, იარაღს ართმევენ მას, სპობენ მის ცოცხალ ძალას, ანადგურებენ მის ტანკებს, ანგრევენ კომუნიკაციებს, არც ღამით, არც დღისით არ აძლევენ მას მოსვენებას.

უდიდესი სიხარულით ივსება ჩვენი ბელორუსელი გული, როდესაც გვესმის, რომ პოლონელები, ჩეხები და სერბიელები დღითიდღე სულ უფროდაუფრო აძლიერებენ ბრძოლას ჩვენი საერთო მტრის — ჰიტლერელების წინააღმდეგ, ერთიანდებიან დიად ოჯახად, სადაც არავინ აცხადებს პირველობისა და მოთავეობის პრეტენზიას.

ყოველ სათობით ძლიერდება წითელი არმიის მედგარი იერიშები ფაშიზმის წინააღმდეგ. მაშ ჩვენც ბოლომდე მამაცნი, უსაზღვროდ გაბედულნი ვიყოთ მტრის წინააღმდეგ ბრძოლაში.

სლოვაკი საზოგადო მოღვაწე, ჩეხოსლოვაკიის პარლამენტის დეპუტატი მარეკ ჩულენი ამბობს:

— სლოვაკი იუდები — ტუკა, ბანი და ტისო—მოძმეთა სისხლისმღვრელ ომში მიერეკებიან სლოვაკ ჯაბუკებს და მამაკაცებს, აიძულებენ მათ თავისი სისხლი ჰღვარონ ჰიტლერისათვის, რომელსაც უნდა გიგდეთენოს იმ მიწიდან, სადაც ჩვენი მამაპაპანი ცხოვრობდნენ და მუშაობდნენ, და ვერმანელი კოლონისტები დასახლოს ამ მიწაზე.

სლოვაკო ქალებო და მამაკაცებო, შეაჩერეთ ჩქარელი ხელ! გადამალეთ სურსათ-სანოვაგე, მოსპეთ ყველაფერი, რაც კი გამოადგება გერმანიის ფაშიზმს. ხელში აიღეთ თოფი, ნაჯახი, ყოველგვარი იარაღი, გაიქეცით მთებში, ტყეებში, მოაწყეთ მებრძოლი რაზმები. ცრემლები არ გიშველეთ, გიშველეთ მხოლოდ ბრძოლა და წინააღმდეგობა.

თქვენ კი, სლოვაკო ჯარისკაცებო, ფრონტზე არ იბრძოლოთ რუსების წინააღმდეგ, არამედ ვერმანელ ქოფაკთა წინააღმდეგ მიმართეთ იარაღი, შური იძიეთ ცოლ-შვილისათვის, მთელი იმ ტანჯვებისათვის, რასაც ხალხი განიცდის მათგან. გახსოვდეთ, რომ სჯობს დაიხოცოთ, ვიდრე მონები გახდეთ! გახსოვდეთ, რომ მომავალი მხოლოდ ვეკაცებსა და გულადებს ეკუთვნის!

შემდეგ გამოდის იმიერ-კარპატის უკრაინის საზოგადო მოღვაწე, ჩეხოსლოვაკიის პარლამენტის დეპუტატი ივანე ლოკოტა. იგი მხურვალედ მოუწოდებს თავის ხალხს იბრძოლოს ფაშიზმისადმი წინააღმდეგ, რომელნიც სპობენ ინტელიგენციის, ეკლესიის, ინტელიგენტების, ბერების, ებრაელების, ჩეხოსლოვაკიის ბურჟუაზიის, ინტელიგენციის, ეროვნული ფაშისტების, ბერ ბერ ბერ ... ...

მეომრის თავდადებით ვიმოქმედოთ შრომის ფრონტზე

ფაროულ ვითარებაში ორასიანთა მოძრაობა

ორასიანები — ეს სიტყვა ამ ეროტნის წინით გავრცელდა საბჭოთა კავშირის მოწინავე საწარმოებში. ორასისტები ის ადამიანები არიან, რომლებიც სამომეო ომის პერიოდში ერთი-ორად და მეტი რაოდენობით ასრულებენ საწარმოო დავალებებს და ამით ეხმარებიან წითელ არმიას და სამხედრო-საზღვაო ფლოტს ბრძოლაში გამარჯვებისთვის.

თბილისის ტრამვაია და ტროლეიბუსის სამმართველოს სისტემაში ფართოდ გაიშალა ორასისანთა მოძრაობა. აქ ახლა ათეულობით ბრიგადები და სტახანოველები მიეცმენ გეგმების ორ, სამ და ოთხ ნორმას ასრულებენ.

ტრამვაის შემკეთებელი სახელოსნოების აშენყობი საამქროს ბრიგადა რომელსაც კომენინის ამხ. დ. მალიარიოი ხელმძღვანელობს, საწარმოო დავალებას 311 პროცენტით ასრულებს, ა. ფარიანიშვილის ბრიგადა საწარმოო დავალებას 280 პროცენტით ასრულებს.

ლიანდაგის დარგის ქვისმფენელთა მესამე ბრიგადა (ბრიგადირი პ. ბეგიაშვილი) გეგმებს 314 პროც. ასრულებს. ქვისმფენელთა მეოთხე ბრიგადა (ბრიგადირი ს. ნინოაშვილი)—280 პროცენტით, ფეისფალტეთა ბრიგადა კი (ბრიგადირი ა. ხარატიოროი)—305 პროცენტით და სხვ.

საწარმოო დავალებებს ასრულებენ: ზეინკალი ი. გიგუნაშვილი 241 პროც., მფარავი ვ. კობრეიძე—334 პროც., შემდუღებელი ტალახაძე—442 პროც. გადამზვეი ანა მირონშინერკო—286 პროც., დურგალი ფ. ტატაშვილი—394 პროც., დურგალი ი. ქობულიშვილი—399 პროც. და სხვ. (საქფილი).

ქარხანა სამამულო ომის დღეებში

თბილისის ავტომარემონტო ქარხნის კოლექტივმა დიდი სამამულო ომის დღეებში ახალი ოვსიებენი გამოამეფიანა. ყველაფერში ინარძნობა სპარძილო სული, მტკიცე ნებისყოფა, მაღალი ორგანიზებულობა, დისციპლინა.

ქარხანამ სასწრაფო დავალება მიიღო. ესეა პირობებში ამ სამუშაოს შესრულებას თვენახევარი უნდოდა. ამჯერად 17 დღეში უნდა შესრულებულიყო.

— ახლა მშვიდობიანობა ხომ არ არის! ხალხარ ვითარებაში ბეტონრომობა. მაშასადამე მოკეთელი დროც უნდა შეგამეკითოთ, დავალება ვადამდე შეასრულოთ — ასეთი იყო ქარხნის კოლექტივის მტკიცე, ერთსულოვანი გადაწყვეტილება.

ამოცანის შესრულება ტექნიკური განაყოფიერებიდან დიაწყო ოცდაექვსი მოლოდ წერილობითი ინსტრუქციი არსებობდა, სანიარო იყო ნახაზები. უამისოდ პატარა, უმნიშვნელო ნაწილის გაჩარხვაც არ შეიძლება. დამაბულად მუშაობდნენ ტექნიკური განაყოფიერების უფროსი ინე, გო. ნეფაროიძე, უფროსი კონსტრუქტორი ვ. ფაროლდი, უფროსი ტექნოლოგი ა. ზოგომონიანი, კონსტრუქტორები ვ. გუდელი, შ. ჯინჭარაძე, ტექნოლოგი ი. ბალალაშვილი. ისინი ქარხნიდან არ გასულან, სანამ ყველი ნახაზი არ დაამზადეს. შემდეგ საამქროებში გაჰყვნენ ნახაზებს, უშოალოდ ხელმძღვანელობდნენ დავალების შესრულებას, თვითონ მუშაობდნენ დაზგებზე.

ენერგეტიკული განყოფილება „ეიწრო ადგილად" მიიჩნდათ, მაგრამ მთავარი ინენერის ამხ. გ. ბაჩეიშვილის, წარმოების უფროსის ამხ. მეისეიის, მთავარი ენერგეტიკოსის, ლიტველი კომუნისტის ამხ. კრაუჟელის დაოფილები მუშაობით არეფერი უნანი არ შეგიჩერებიოთ, ქარხნა მთელი მკერდით სინთავდეს.

სამხრეთ-ოსეთის საკოლმეურნეო მინდვრებზე

სტალინირი („კომუნისტის" სპეც. კორ.). სამხრეთ - ოსეთის ავტონომიურ ოლქში მარცვლეული თავთავეანი ოქტომბერის მოსავლის აღება და ლეგვა წარმატებით მიმდინარეობს. შარშანდელთან შედარებით მოსავალი უკვე აღებულია სამჯერ მეტ ფართობზე. პური და ქერი ასაღება ოლქის მთლიან თითქ სოფლებში, უმთავრესად ჯვიის, აგრეთვე ლენინგორიისა და სტალინირის რაიონებში. სტალინირის რაიონის სოფ. პატნეფარის კოლმეურნეობაში ჭეტკარზე საშალაღი 16 ცენტნერი პური მიიღეს, სოფ. დმენისის კოლმეურნეობა „ბეერთიანებაზე" კი—15. ასეთი კოლმეურნეობა ოლქში ბევრია.

აღებული მოსავლის ნახევარზე მეტი გალეულია. სტალინირის რაიონის სოფ. ერედეთის კოლმეურნეობაში 168 ჰექტარ ფართობზე პური და ქერი ხელით 8 დღეში აიღეს და ლეწვაც მალე დაამთავრეს. ამავე რაიონის სოფ. ტბეთის ბერიას სახელობის კოლმეურნეობაში 122 ჰექტარზე საშალაღ 15 ცენტნერი, ხოლო ცალკეულ ნაკვეთებზე 23 ცენტნერი პური მიიღო, სოფ. ნადარბაზეთის სტალინის სახელობის კოლმეურნეობამ ჰექტარზე მიიღო საშუალოდ 23 ცენტნერი ქერი.

რაიონის კოლმეურნეობები გაკმოვლებით ემზადებიან საშემოდგომო თესვისათვის.

ჯიბრეულ ეფექტი

ზაუჩარ კოლმეურნეობებში

ზაუჩარ („კომუნისტის" სპეც. კორ.). ზაუჩარის რაიონის კოლმეურნეობებში დიდი შრომითი აღმავლობაა. რაიონის 110 კოლმეურნეობამ უკვე დაამთავრა თავთავის კულტურათა მოსავლის აღებაა. 63 კოლმეურნეობაში დამთავრებულია ლეგვაც. კოლმეურნეობებმა შარშანდელთან შედარებით 8 თვით ადრე მოიახდეს სახელმწიფოსათვის მარცვლეულის ჩაბარების გალდებულება.

მოსავალი კარგია. სოფ. ჯეკარმოძის კოლმეურნეობის ბრიგადა ნინა ბეგლარაშვილის ბრიგადა ერთ ჰექტარზე 31 ცენტნერ ხორბალ, 10 ცენტნერ ბარდა, 12 ცენტნერ ბარეული, 169 ცენტნერ ბოსტნეული, 289 ცენტნერი რძე, 322 კილოგრამი ერბი, 2319 კილოგრამი ყველი, 19 ათასი მანეთი ნაღები ფული, 240 ათასი მანეთის ობლიგაციები, 140 გრამი ოქრო, 17.341 გრამი ვერცხლი.

ამას გარდა ყველა კოლმეურნეს ყოველთვიურად ომის დამთავრებამდე შეაქვს 2 შრომადღის ღირებულება, მუშა-მოსამსახურეებს 1-2 დღის ხელფასი.

ოყოველთვიურად ათი შრომადღის ღირებულება

ლანჩხუთი („კომუნისტის" კორ.). ლანჩხუთის რაიონის მშრომელებს ოფფოფალმეთი შეაქვთ თავიანთი ნელი ოთოდაცვის სახალხო ფონდში.

ახალსოფლის კუთხეშეის სახელობის კოლმეურნეობის თავმჯდომარეკ ამხ. ილ. თოფრიაძ თავდაცვის სახალხო ფონდში შეიტანა 200 მანეთის ობლიგაციები. მას კოველთვიურად ომის დამთავრებამდე თავდაცვის ფონდში 10 შრომადღის ღირებულება შეაქვს.

ლანჩხუთის სტალინის სახელობის კოლმეურნეობის წევრები თავდაცვის სახალხო ფონდში ყოველთვიურად შეიტანენ 3-4 შრომადღის ღირებულებას, ერთდროულად შეიტანეს 5.260 მანეთის ობლიგაციები, აგრეთვე თავდაცვის ფონდს მისცეს 50 კილოგრამი სუფთენი. გაგზავნილმა კოლმეურნეებმა თავდაცვის ფონდში შეიტანეს 9.000 მანეთის ობლიგაციები, აგრეთვე ყოველთვიურად შეიტანენ 3-4 შრომადღის ღირებულებას. გარდა ფულისა და ობლიგაციებისა, თავდაცვის სახალხო ფონდში კოლმეურნეებს შეაქვთ ძვირფასი ნივთები, აგრეთვე თოვლ, შეშა და სხვ.

ვ. მეძვაბიშვილი

შეაქვთ თავდაცვის სახალხო ფონდში

★ **ი. ვ. შიოკაშვილმა** (ექიმი) თავდაცვის ფონდში შეიტანა 641 გრამი ვერცხლი;

★ **ეკენინორერმა დ. ი. ტატანაშვილმა**—83 გრამი ვერცხლი და 960 მანეთის ობლიგაციები.

★ **ირა კოშარსკაიამ** (წოფილი არმიის მეთაურის 5 წლის კალიშვილი)—სუფრის ვერცხლის კოვზი—83,5 გრამი;

★ **ეარაიის რაიონის კუთხეშეის სახელობის კოლმეურნეობის წევრებმა**—6,15 გრამი ოქრო და 648 გრამი ვერცხლი;

★ **ვ. გ. აკოფიანმა** (სპეციალრობის თბილისის განყოფიერების თანამშრომელი)—კოვკასიური ვერცხლის ქამარი 298 გრამი.

★ **ვ. ნ. მიჩურინმა**—ვერცხლის ბეჭრტ სიგარი 157 გრამი, 3.000 მანეთის ობლიგაციები და სამი ფილ ხელფასი ყოველთვიურად ომის დამთავრებამდე.

თავდაცვის ფონდი

კოლმეურნეები აძლიერებენ თავდაცვის ფონდს

სტალინირი („კომუნისტის" სპეც. კორ.). ჯალის რაიონის სოფ. როკის ბერიას სახელობის კოლმეურნეობის თავმჯდომარემ მართა ბლიეევამ თავდაცვის ფონდში შეიტანა 2.000 მანეთი ფულად და 2.000 მანეთის ობლიგაციები. სტალინირის რაიონის სოფ. ტბეთის ბერიას სახელობის კოლმეურნეობის წევრებმა ხანეფ გალავანთან, მთიანო გულიეკამ და ცხეკმა ფონდში გადასცეს 24 ცხვარი, აგრეთვე იკისრეს ყოველთვიურად 1-5 შრომადღიანი ღირებულების შეტანა. ამავე კოლმეურნეობის წევრებს გ. ხერიეკს, გ. კოკოევს და სხვებს ფონდში გადასცეს 24 ცხვარი, აგრეთვე იკისრეს ყოველთვიურად 1-5 შრომადღიანი ღირებულების შეტანა. ამავე კოლმეურნეობის წევრებს გ. ხერიეკს, გ. კოკოევს და სხვებს ფონდში ყოველთვიურად შეაქვთ 10-მდე შრომადღის ღირებულება. ასევე შეაქვთ ყოველთვიურად 5-10-მდე შრომადღის ღირებულება სოფ. ტბეთის ბერიას სახელობის, სოფ. ხეთიგეორეოს ხეთიგეორეოს სახელობის, სოფ. თამარაშენის მახარაძის სახელობის და სხვ. კოლმეურნეობათა წევრებს. გარდა ამისა, თამარაშენის აღნიშნული კოლმეურნეობიდან ფონდისათვის ჩაბარეს 100 კილოგრამი ყველი, სოფ. ტბეთის ბერიას სახელობის კოლმეურნეობიდან—28 კილოგრამი ყველი და სხვ.

ფულადი სახსრებისა და ძვირფასი ნივთების გარდა სოფლის მეურნეობის პროდუქტები

ჯალის რაიონის კოლმეურნეებს და მეშა-მოსამსახურეებს დიდი აღფრთოვანებით შეაქვთ თავიანთი დანაზოგი თავდაცვის სახალხო ფონდში სოსოფლ-საკეთილო პროდუქტების, ფულადი სახსრებისა და სხვა ძვირფასეულობის სახით.

12 აგვისტოსათვის ფონდში შეტანილი იყო 345 ცენტნერი ხორბალი, 704 ცენტნერი კარტოფილი, 169 ცენტნერი ხორცი, 289 ცენტნერი რძე, 322 კილოგრამი ერბი, 2319 კილოგრამი ყველი, 19 ათასი მანეთი ნაღები ფული, 240 ათასი მანეთის ობლიგაციები, 140 გრამი ოქრო, 17.341 გრამი ვერცხლი.

ამას გარდა ყველა კოლმეურნეს ყოველთვიურად ომის დამთავრებამდე შეაქვს 2 შრომადღის ღირებულება, მუშა-მოსამსახურეებს 1-2 დღის ხელფასი.

გორიჯალოს რაიონში 12 აგვისტოსთვის მშრომელებმა თავდაცვის ფონდში შეიტანეს 58 ათასი მანეთი ფულად, 53 ათასი მანეთის ობლიგაციები, 17 გრამი ოქრო, 4800 გრამი ვერცხლი.

• • •

ახალციხის რაიონში 7 აგვისტოსათვის ფონდში შეტანილი იყო 43 ტონა ხორბალი, 5 ტონა ხორცი, 150 კილოგრამი ერბი და ყველი, 113.473 მანეთი ფულად, 61,9 გრამი ოქრო, 8151 გრამი ვერცხლი, 99 გრამი სხვა ძვირფასი ნივთი, 2040 მანეთისა და 442.375 მანეთის ობლიგაციები.

გარდა ამისა რაიონში შეგროვილია 100 ტონაზე მეტი ლიფინის ჯარი, ბევდან 1.500 კილოგრამი—ფერადი ლითონისა.

სამშობლოს ძლიერების განმტკიცებისათვის

(რედაქციაში შემოსული წერილ ეგის მიხედვით)

გურჯაანის რაიონის სოფ. შიბლღანის დამიტრის სახელობის კოლმეურნეობის თავმჯდომარეკ ამხ. ს. ზარაკაშვილმა თავდაცვის ფონდს გადასცა ერთი ცხვარი, ვერცხლის სათი, მანეკ შეიტანა 10 შრომადღის ღირებულება და 800 მანეთის ობლიგაციები. წითელარმიელს ცოლმა ა. გაბრიელაშვილმა შეიტანა 500 მანეთის ობლიგაციები, ერთი შრომადღის ღირებულება, გ. ხუროშვილმა—5 შრომადღის ღირებულება და 300 მანეთის ობლიგაციები, მარო სადუნაშვილმა—250 მანეთის ობლიგაციები, 2 შრომადღის ღირებულება, ვერცხლის საყურეები და ვერცხლის ჯვარსამაკალი.

80 წლის ქალმა ამხ. ნ. ზარაკაშვილმა თავდაცვის ფონდს გადასცა ერთი ცხვარი და 300 მანეთის ობლიგაციები.

• • •

თეთრი წყაროს რაიონის სოფ. ტბისა და ჭალის კოლმეურნეებს თავდაცვის ფონდში შეაქვთ ორ-ორი შრომადღის ღირებულება, აგრეთვე ობლიგაციები და ნაღები ფული.

• • •

ზესტაფონის რაიონის სოფ. ბოსლეთის 7 ნოემბრის სახელობის კოლმეურნეობის წევრებმა თავდაცვის ფონდში შეიტანეს 745 მანეთი და 4.600 მანეთის ობლიგაციები. კოლმეურნე გალინა ჩაფიძემ შეიტანა ორი შრომადღის ღირებულება და 255 მანეთის ობლიგაციები.

ახაშენის რაიონის სოფ. ნორიოს სტალინის სახელობის კოლმეურნეობის წევრმა ამხ. ა. ბოკუჩავამ თავდაცვის ფონდში შეიტანა სამი შრომადღის ღირებულება და 1.350 მანეთის ობლიგაციები. კოლმეურნეებმა ადრე მოაბარეს ნინა ბეგლარაშვილ, კ. ბოკუჩავამ და სხვ. შეიტანეს 480 მანეთი და 6.385 მანეთის ობლიგაციები.

• • •

ლანჩხუთის აგურის ქარხნის მეშა-მოსამსახურეებს თავდაცვის ფონდში ყოველთვიურად შეაქვთ სამ-სამი დღის ხელფასი. მათგე შეიტანეს 4.000 მანეთის ობლიგაციები.

• • •

წყალტუბოს რაიონის სოფ. ქვილეშორის ინტელიგენციის თავისი წევრი შეაქვს თავდაცვის ფონდში. ამ. ბ. თეკლიძემ შეიტანა 500 მანეთის ობლიგაციები და 50 მანეთი. მას ყოველთვიურად შეაქვს სამი დღის ხელფასი. ა. ბ. გეფენანმ შეიტანა—600 მანეთის ობლიგაციები, 50 მანეთი და სამი დღის ხელფასი ყოველთვიურად. ასევე მოიქეხენ ამხ. ზ. ქორაფილაანი, შ. ქობალია, ფ. მელაძე, ნ. ბენაძე, შ. სეანიძე და სხვ.

• • •

ცხინვალის რაიონის სოფ. პირველი მაისის საშუალო სკოლის მეოთე კლასის მოსწავლეებმა კ. შარტავამ და ჯ. შარტავამ თავდაცვის ფონდში შეიტანეს 120 მანეთი თითეულმა.

კაბრიოლეტი დედა

ზაუჩარ (საქფილი). დიასახლისი ელენე დიმიტრისა-ასული ცისკარიძე ზაუჩარის მისახლეობის დიდი პატივისცემით სარგებლობს. ეს საბჭოთა მეზობლიანი პატრიოტი 7 ვაჟის დედაა. 4 შვილი წოფელი არმიის რიგებში ჰყავს, 3 მათგანი სამამულო ომის ფრონტზე მეკრფეთ იღებს საყვარელ საშობლოს. უფროსი ვაჟი ალექსანდრე პოლკოვნიკია, შალვა—ლეიტენანტი, 2 ვაჟი წოფელი არმიის მებრძოლები არიან.

ელენე დიმიტრის—ასული ამჟამად კიდევ ორ შვილს ამზადებს წოფელ არმიაში გასასტუმრებლად: რობერტი — თადარიგის მეთაური, შოთა — წვევამდელი.

მიუხედავად მოხუცებულობისა, ამბ. ელენე ჭეტიერ მონაწილეობას იღებს თავდაცვის ბუნაობაში. იგი სასაერო-ქიმიური თავდაცვის წრეში ეფლოდიგენად მეცადინეობს.

— ბედნიერი ვარ რომ ჩემი შვილები ჩვენს საშობლოს იცავენ ხელში იღავენ. თუ საჭიროა იქნება, მეც წავალ ფრონტზე და მტერთან ბრძოლებში დეკრიდეს მოვეკალი—ამბობს ეგი.

ე. დ. ცისკარიძეს თავდაცვის სახალხო ფონდში 200 მან. შეეტანა.

ყოველთვიურად ათი შრომადღის ღირებულება

ლანჩხუთი („კომუნისტის" კორ.). ლანჩხუთის რაიონის მშრომელებს ოფფოფალმეთი შეაქვთ თავიანთი წყლიანი თავდაცვის სახალხო ფონდში.

ახალსოფლის კუთხეშეის სახელობის კოლმეურნეობის თავმჯდომარეკ ამბ. ილ. თოფრიაძ თავდაცვის სახალხო ფონდში შეიტანა 200 მანეთის ობლიგაციები. მას კოველთვიურად ომის დამთავრებამდე თავდაცვის ფონდში 10 შრომადღის ღირებულება შეაქვს.

ლანჩხუთის სტალინის სახელობის კოლმეურნეობის წევრები თავდაცვის სახალხო ფონდში ყოველთვიურად შეიტანენ 3-4 შრომადღის ღირებულებას, ერთდროულად შეიტანეს 5.260 მანეთის ობლიგაციები, აგრეთვე თავდაცვის ფონდს მისცეს 50 კილოგრამი სუფთენი. გაგზავნილმა კოლმეურნეებმა თავდაცვის ფონდში შეიტანეს 9.000 მანეთის ობლიგაციები, აგრეთვე ყოველთვიურად შეიტანენ 3-4 შრომადღის ღირებულებას. გარდა ფულისა და ობლიგაციებისა, თავდაცვის სახალხო ფონდში კოლმეურნეებს შეაქვთ ძვირფასი ნივთები, აგრეთვე თოვლ, შეშა და სხვ.

ვ. მეძვაბიშვილი

ეროვნული ბიბლიოთეკა

სანდრო ეული

დედა მოსკოვო!

შენი ბრძოლის ხმა ქვეყანას ესმის,
შენს ზღუდეს იცავს ხალხი კლდესავით,
შენს მისადგომთან მტერი თავს გვესხმის,
მტერი ვერაგი, ომის მთესავი,
შენ მას პასუხად ცეცხლზე ცეცხლს ესვრი,
და კრემლის შუქით ბრწყინავ მზესავით.

შენი ხმა იქცა უძლეველ ძალად,
ყველა ჩვენთაგანს ბრძოლაკ ავალებს,
რისხვად ავარდეს, მოედოს ალად,
მეხად დაეცეს ხალხთა მტარვალებს.
ჩვენ მათ დავეთმობთ მიწას საფლავად, —
ევროპის სისხლით მაძღართ და მთვრალებს.

დედა მოსკოვო, რამდენჯერ მტერი
შენს მისასვლელთან დამარცხებულა,
შემოვარდნილი ცეცხლის ნამქერით
იგი თვით ცეცხლში ჩანაცრებულა,
დღესაც ბრძოლაში თავის დადებით
შენი ვაჟკაცნი გატაცებულან.

„სამაგიერო!" გუგუნებს ხმები, —
მილიონები გაიძახიან.
და აი, ბერლინს გაშლილი მხრებით
ყუმბარამშენები დღეს ცეცხლს აყრიან, —
მეფგრად იბრძვიან ჩვენი ეფეზები,
სანამ მიწიდან მტრებს არ ალგაიან.

ვინც ბედავს ხელი აიმართოს, მიწვდეს
ბელადისაგან ნაკეცს ხმა ბანკარს,
იგი დაეცეს, უნდა დამიწდეს
და სასიკვდილო მახვილმა დასჭრას.

შენ, ჩვენი ქვეყნის ხარ გულისცემა,
აყვავებული სტალინის ხელით,
გეწამს, მტერი მალე უკეთქეცვა,
ჩვენ დავამარცხენთ მას იმ სახელით,
ვინც გამარჯვების რწმენის იძლევა,
ვინც არის ჩვენი სამშობლოს მხსნელი!

ქარლო ქალაქე

ს. ს.

მკერდზე იხატავ ძელებსა და ქალს,
თითქოს სიკვდილს არ გეშინიან!
და ეფარები ფოლადს ძალას,
გულიკ არაყით გალეშილია.

პურს და გარეთობას ელი მპარობელი,
სასოწარკვეთილ ორბივით ცხარობ!
კლანჭებში დაგრჩა მკვდარი სოფელი
დამწვარი პური, დამშრალი წყარო!

მხრები ულონოთ ფრთებს ვეღარ შლიან,
დღეს ვეღარ მთავაც სისხლით ქორწილს,
და უკრაინულ პურივით გშია
ადამიანის სისხლი და ხორცი!

ვიცით, ხიშტის ქვეშ თვალებ გახელილს
ოაჩერდება ბავშვს... და იცინი...
წყეული იყოს შენი სახელი ,
მოისმაინ როგორც ველის სისინი.

არა, სამშობლოს არ დავთმობთ

ბნელეთი ნათელს შებრძენა, სუოს მზეს ჩაეტროს მზეობა,
ოდად მოუსპოს სიცოცხლე, სილაშაზე და ძმეობა.
არა, სამშობლოს არ დავთმობთ, ლაფად ნაზარდი შვილები!
სისხლით და ხორცით მისნი ვართ, ჯირშიც მას დავეფუფქვილნი.
ბელადმა გვიხმო შვილებსა,—სამშობლოო გასსაცდელ შიან!
ჩვენი მშობელი ქვეყანა მტერს არ ჩაეუდგოთ ფულშია,
ბედგრად შვედეთი ბრძოლაში, მტერს ვასხათ ტყვიის თქეშია,
შაბნელი ფაშიზმისთვის ეამ დადგა გასწყვეტეს წელშია!
შვილნელი ფაშიზმისთვის ეამ დადგა გასწყვეტეს წელშია!
ვინც სიმხდალთ გამოიწვიოს ჩვენი მტრის გაგულისება,
ვინც არ დაიცვას მცირდოთ ჩვენი სამშობლოს ღირსება
ტოლად ვერ ჩადგეს ჩვენს რიგ ში ვინ ბედს ტყვეა ჩაეფესება.
ვინც არ დადგეს მალამოდ ნანამშეფელ მშობლის ჭრილობას,
ვინც ფულოტებს მის ძოძეს—ვასტეს შობილის პირობას,
ნე ეღირსება მას ხილვა მშობლიურ ლაკვარდ ცისკონ,
ეეღარ სვას ანკარა წყალი ლაჩვეს, არავეფსაო,
ეარე ნახოს ვაზის მტევანი, ზვარები კახეთისაო,
ეეღარ წალკოტნი ტურფანი მარგალიტ კოლხიდისაო.
ბნელეთი ნათელს შებრძენა, სუოს მზეს ჩაეტროს მზეობა,
ოდად მოუსპოს სიცოცხლე, სილაშაზე და ძმეობა.
სტალინის ზრდილნო შვილნაო! დავარდნოთ მტრების სწრაფვანი,
მოსკოვში კრემლი დგიეკეთ, ბორშო—ბელადის აკვანი!

ა. ირაგველი

დახმარებას აღგითქვამთ

დასავლეთ ამერიკიდან

პროფკავშირთა სრულიად-საკავშირო ცენტრალურმა საბჭომ ლონდონიდან (ამერიკის შეერთებული შტატები, ოგაიოს შტატი) მიიღო შემდეგი შინაარსის დეპეშა:

„ჩვენ, ელექტრომატარებლების წამყვანთა ამერიკული კავშირის № 488 ადგილობრივი განყოფილების წევრები დახმარებას აღვიჩენთ საბჭოთა ნაციასტური ბერძნების შემოსევის წინააღმდეგ ბრძოლაში.

ბიდლი".

პასუხად შემდეგი დეპეშა გაგზავნეს პროფკავშირთა სრულიად-საკავშირო ცენტრალური საბჭოს მდივან შვერნიკის ხელმოწერით.

„პროფკავშირთა სრულიად-საკავშირო ცენტრალური საბჭო მადლობას გითვლით მეგობრული მოსალმებისათვის და დაპირებისათვის, რომ საბჭოთა ხალხს დახმარებას აღმოიჩენენ გმირულ ბრძოლაში პირსისხლიანი აგრესორის — ჰიტლერის გერმანიის წინააღმდეგ. საბჭოთა კავშირის მუშათა კლასი დარწმუნებულია, რომ ელექტრომატარებელთა წამყვანნი, ისევე როგორც ამერიკის ყველა მუშა, აქტიურ მონაწილეობას მიიღებენ ეაკობრობის უბრორატესი ტრის — ჰიტლერიზმის განადგურებასა და მოსპობაში". (საკ.ფილი).

ამერიკ-კავკასიის სამხედრო ოლქის № ჰოსპიტალის ახალდამოშვებული კომკავშირელი სამედიცინო დები (მარცხნიდან): ლიუდმილა ნოდია, შურა მელაძე, ბაბი ჯიქია, ვალია კუკია, ელენე ბეგიაშვილი, შურა გვაზავა.

ფოტო რ. აკოფოვისა.

აკადემიკოსი ბ. ხაბაკურაძე

ცარიცინის გმირული დაცვა 1918 წელს სტალინის ხელმძღვანელობით

ოქტომბრის დიდი სოციალისტური რევოლუციის გამარჯვების შემდეგ დადგა პერიოდი, რომელსაც ლენინმა ბოლშევიზმის ტაქტიფალური მსჯელობის პერიოდი უწოდა. მაგრამ 1918 წლის თებერვლის შუა რიცხვებიდან დაიწყო დონ „უმძიმესი განსაცდელისა რუსეთის ფეოდალ-ბურჟუაზიულ-ეროვნულ-ეროვნული ომის". ახალგაზრდა საბჭოთა რესპუბლიკის წინააღმდეგ, რომელიც სამფეროო ზრდე ჯერ კიდევ ძლიერ სუსტი იყო, აშკარად წამოსულ თავი შინაურმა კონტრრევოლუციამ, ამაგე დროს დაიწყო მსოფლიო იმპერიალისტის შემოტევა. საბჭოთა რესპუბლიკის ხალხთა დამოუკიდ ბიზნინი „მოსკოვეს ლაშკრობა" პირველმა დაიწყო ავანგარდმა. ბურჟუაზიულ-ეროვნული ომი ეროვნული ომი ეროვნული ომი

ინგლის-გერმანიის ომი ჰაერში

ლონდონი, 12 აგვისტო (საკდესი). როგორც რეიტერის საგენტო გადმოგვცემს, ინგლისის ავიაციის სამხრეთულოს კომენკაციი ნათქვამია, რომ 11 აგვისტოს ღამის განმავლობაში ინგლისის სამხრეთ-დასავლეთ სანაპიროზე მტრის მხოლოდ ერთი თვითმფრინველი გამოჩნდა. ყუმბარები არ ჩამოუყრიათ.

ადეტრატუული წრეებიდან მიღებული ცნობების თანახმად, 11 აგვისტოს ღამით, ინგლისის ავიაცია თავს დაეცნა დასავლეთ გერმანიის ობიექტებს.

ლონდონი, 13 აგვისტო (საკდესი). როგორც ინგლისის ავიაციის სამხედრო იუწყება, 12 აგვისტოს ღამე ინგლისში გერმანიის სამრეწველო ცენტრებზე მომხდარი ძლიერი თავდასხმები ბრწყინვალედ ყოფ მოწვეული და დიდი გამეფილებით შესრულებული. თავდასხმებმა მონაწილეობას იღებდა ინდოეთ თვითმფრინავი, რომ გერმანიის თავდაცვა ღიზორგანიზებულია აღმოჩნდა. გერმანიის ავიაგამანადგურებლებმა ამეთ-ოვით აშენდებოდნენ ეშმეცსა და კელნს შორის და რრდილოეთ საფრანგეთსა და ბოლანიის შორის. მთ ერთი-მეორის საწინააღმდეგო ცნობები მოსდიოდათ სამეთვალყურეო პუნქტებისაგან. ინგლისის ზოგიერთი თვითმფრინავი წაეფყდა გერმანიის ავიაგამანადგურებლებს, მაგრამ უმრავლესობას ჰაერში არაეთარი წინააღმდეგობა არ შეხვედრია.

ერთერთი ინგლისელი მფრინავი მოგვითხრობს, რომ ბოლანდიაში მოსახლეობა როგორც მინდვრებში, ისე ქალაქების ქუჩებში ესალმებოდა ინგლისის თვითმფრინავის გამოჩენას. გერმანიაში კი მკმოურეზლები გარბოდნენ და მიწაზე წუბდოდნენ. „მფრინავი ღიზეკი“-ოკ სიმაღლეზე ავიდნენ, რომ მტრის ავიაგამანადგურებლებს არ შეეძლოთ მათი სწრაფად მიღწევა. თვითმფრინავებმა ტენინგზის კვანძებსა, ინოოდრომებსა და სამრეწველო საწარმოებს დაუნინეს დიდი ყალთბისა და დიდი დამანგრეველი ძალის ყუმბარები.

როგორც რეიტერის საგენტო გადმოგვცემს, ერთი ამერიკელი, რომელიც ამასწინათ ჩამოვიდა გერმანიიდან ინგლისის თვითმფრინავთა მეორე ჯგუფი თავს დაესხა ელ-ვაზლის სამხრეთ თან ბეგბარე ინოოდრომს, სადაც ადგილ-თვე ბეგრავნ ხანძარი გაჩნდა. რამდენიმე ყუმბარა გასცდა მტრის თვითმფრინავების შორის, რომლებიც დასაწყებ მოედანზე იდგნენ.

სამხრეთ-აფრიკის სამეიერო ძალებმა ეგვიპტის ნაპირის მახლობლად ჩამოაგდეს 5 თვითმფრინავი.

ინგლისის ავიაციის დანაკლისი არა ჰქონია.

რეიტერის საგენტო გადმოგვეცმს, რომ 11 აგვისტოს, ღამით, მოხდა სამეიერო თავდასხმა სუეკის არხის რა�ინოზე და ალექსანდრიაზე.

ᲘᲜᲓᲝᲔᲗᲘᲡ ᲓᲐᲜᲘᲨᲜᲐᲕᲡ ᲐᲠᲘᲡ ᲛᲘᲜᲘᲡᲢᲠᲘᲡ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗᲕᲐ

ᲜᲘᲣ-ᲘᲝᲠᲙᲘ, 13 აგვისტო (საკდესი). ინდოეთის ეროვნული საკონგრესის ბრძოლა ინდოეთ ინგლისის ბატალიონებად ინოლე კიდეკ. ის ხალიხისაგან ეკასუხებდა. საწყალს გამყოლი დაეკარგა. არავითვე ბრტალეთია ჰქუხდა, ჯგუს ყუმბარებს აყრიდნენ „ეფექტსაკენ“. ინიციან აყო, რომ უმეფილეთ ინინინოლო საშინა ადგილებიდან, ცეცხლმოდებული ტყეებიდან გამოეყვანა. ეფ ინ სასოწარკვეთილი ისახავდა ჯეარის ჩაეარდნილ მკერეზე, რომელსაც შინნაკეოეი ხანი ტოლის პერანგი ეფარავდა. სწორედ ამას მიაკვლა ყეოდილა მაიორმა, რომელიც ჯნდ მფიოდ თავისა ნაწილით. ახლა ანალეაზრდა ბიეეი, ოუნდაც ინინთოინნი, პირეკეარ ანოეერენ. ალეტანა ისეთ ხანი ტალოს პეორანგეაბს არ ატარებენ. თანაც წეეტიან მეზოლეზე ნაკერი ნაკერეაე აკოავეს. ახლა ასეთ ძონეეეს ეეინსად შეხედეეა.

მაიორმა შეხედა ინინთოინოს ფეხებს, ქალაკეკელს ეიწერო ტერფია, ნაზი ინსფეერი ძარღვებიო. ორა, ეს არ არის ბეჭეზე მოსიარეელე მათხოოეის გინერი დაკოეოეული ფეხები. ოუნდაოი და გიუგებარი ამბავია... თანაც რატომ გაჩნდა ეს ინინთოინო სწორედ ამ სტრატეგიულ გზაზე თავისა ჩანთითა და ბარმინოთ?

მაიორი ფეხკარეფთ მიეპარა ინინთოინოს და მაღალი ხმით ეეკერად ჩასძახა ყურში: „შპრეკენ ზი დოიჩ?“ მოოლინდელთანისაგან დარტყინებელმა ინინთოინოს დადასტურებით უპასუხა:

— ია! (ეკრძანეოდა—„დიალ!“).

მაგრამ შემდეგ გოინს მოვიდა და გაინაგრძო:

— ია? (რუსულად—„მე?“). მე გერმანელი არ ვიეი.

შეტაზეზ მოყვანილი ინინთოინო დიდ ხანს არ ტყდებოდა. ჩამსეედა ოიალეა სეკრეეეს, მაგრამ შემდეგ „თეალი ანხილა“ და ალაპარაკდა.

მეს ეძახიან გიორგი ლუნეკეს. იგი ოცდაორი წლისაა. დაიბადა გერმანიაში, ნიურნბერგში, თეორგეთრიელ ანნაუოს, ტამპოოის ვეუეერნის ყოფილი მეკეხენსეშენის ოჯაზში. მამასთან ერთად დაეხეტებოდა მთელ მსოფლიოში. მამამისი მთელი მსოფლიოს დაზვერვებში მეშპოდა—მსახურებდა კრეზოს ქარხნის ზედა დაცვაში—პარიზში, ჩილეში ეეე